



خیلواکی

استقلال

[www.esteqlaal.net](http://www.esteqlaal.net)

یکشنبه ۰۶ اگست ۲۰۲۳

انارگل خوستی

## افغانستان و داد و بیداد های مغرضین

کودتای منحوس ثور چنان صدمه به وطن عزیز و مردم مظلوم ما وارد نمود که برون شدن از آن، زمان بس طولانی ضرورت دارد، زیرا به تعقیب آن کودتای خانمان سوز، بدبختی های زیادی، یکی پی دیگر دامان این میهن و این ملت را چنان محکم گرفت که رهائی از آنهمه بدبختی و تباهی، زمان طولانی ضرورت دارد. من علت اکثر آن نابسامانی ها را در این شعر شاعر منعکس می بینم که خدمت هموطنان پیشکش می شود:

این چه غوغاست که در ملک بشر می بینم  
عالمی را همه پر خوف و خطر میبینم  
همه را کینه به دل فتنه به سر می بینم  
این چه شور است که در دور قمر میبینم

همه آفاق پر از فتنه و شر میبینم

وہ چه دنیا همه رنج و غم و درد و آلام  
وہ چه دنیا خطر خاص و فریبده عام  
با وجودی که ندیده است کس از دور انکام  
هرکسی روز بهی می طلبد از ایام

عجب آنست که هر روز بتر می بینم

زاغ در گلشن و بلبل به قفس در بند است  
صالح طرفه غمین طالح دون خورسند است  
یارب این سفله نوازی ز فلک تا چند است  
ابلهان را همه شربت ز گلاب و قند است

قوت دانا همه از خون جگر می بینم

خوش جلودار فلک از کف خود داده عنان  
مشت حیوان بهم آویخته و خود نگران  
وانگهی شیوه ناعدلی او بین که چسان  
اسب تازی شده مجروح بزیر پالان

طوق زرین همه در گردن خر می بینم

نه پسر غیرتی از ذلت مادر دارد  
نه برادر غمی از خفت خواهر دارد

زن بدل کینه دیرینه ز شوهر دارد      هیچ رحمی نه برادر به برادر دارد

هیچ شفقت نه پدر را به پسر می بینم

وه که آفاق شده رزمگه انفس لشکر      طرفه کاین فتنه و آشوب به بحر است و به بر

طرفه تر این که به هرخانه ز سیر اختر      دختران را همه جنگ است و جدل با مادر

پسران را همه بدخواه پدر می بینم

گریه چون شمع صغیر از غم تاریکی کن      فربه از کبر مشو خوی به باریکی کن

دور از خود به خدا کوشش نزدیکی کن      پند حافظ بشنو خواجه برو نیکی کن

که من این پند به از در و گهر می بینم

(صغیر اصفهانی)

مشاهده این اوضاع (اشاره به شعر بالا)، نتنها در داخل کشور ما، بلکه از برکت میدیای الکترونیکی در بین هموطنان در خارج نیز دیده می شود. که مثال برجسته آن سفسطه گویی ها در مورد هنرمند بی بدیل افغانستان "احمدظاهر" است.

اما در مورد وطن امیدواری زیاد وجود دارد که مردمان سراققدار فعلی، وطن را از اینهمه بدبختی و قتل و غارت و تهدید و تفرقه و... نجات دهند. قراریکه دیده می شود از تجزیه شدن وطن جلوگیری گردیده و امنیت در سرتاسر کشور تأمین است، آنچه در بیشتر از چهل سال گذشته حکم توتیا داشت. همه باشندگان وطن امیدوار هستند که دروازه های مکاتب و پوهنتون ها را به روی دختران باز نمایند و افغانستان به سوی پیشرفت و ترقی و سربلندی و آبادی گام بردارد.

مغرضین داخلی و خارجی سخت در تلاش هستند تا به نام ها و عناوین مختلف، آتش تفرقه، بدگمانی و بی اعتمادی را بین مردم افغانستان دامن زده و در آتش آن آش خود را بپزند. باید هشیار بود و این زمینه را برای آنان مساعد نساخت. بیشتر از چهل سال جنگ و خونریزی دیگر رمقی در تن نحیف هموطنان شریف ما باقی نمانده است. جنگ راه حل نیست!

یار زنده و صحبت باقی...